Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

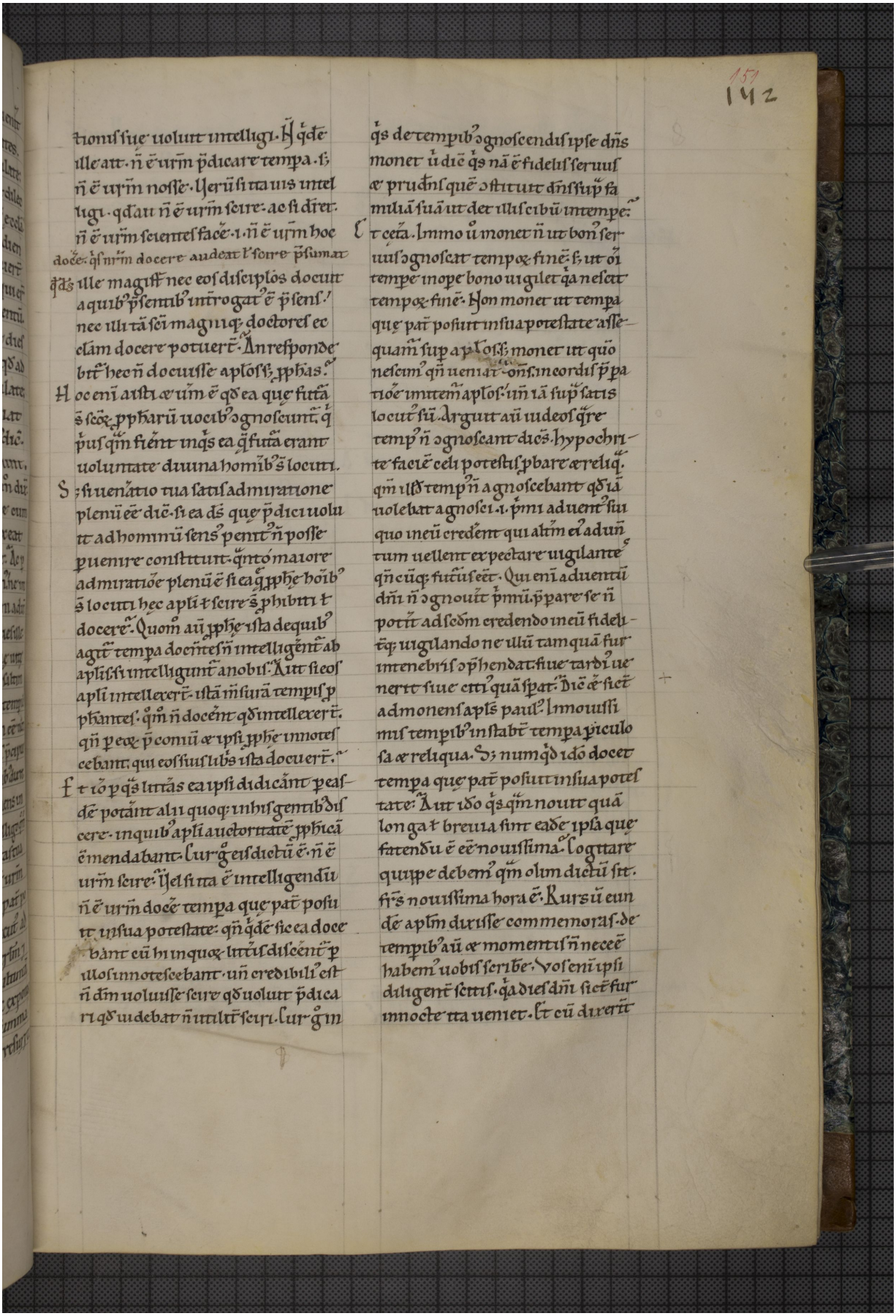

151
142

tionis sue uoluit intelligi. Hi qdē
ille autē ñ ē urīm p̄dicare tempa. s;
ñ ē urīm nosse. Ierūsi ita uis intel
ligi. qd'au ñ ē urīm scire. ac si dicer.
ñ ē urīm scientes facē. i. ñ ē urīm hoc
docē. qs urīm docere audeat l' scire p̄sumat
qdās ille magist nec eos discipulos docuit
a quib' p̄sentib' interrogat ē p̄sens.
nec illi tā sci magni q; doctores ec
clām docere potuerī. An respondē
bit hec ñ docuisse aplos; pphas.
Hoc enī aliti æ uīm ē qd ea que futa
s scēq; pphārū uocib' agnoscunt. q
p̄us qm̄ fiēnt inqs ea q futa erant
uoluntate diuina homib's locuti.
Si uenatio tua satis admiratione
plenū ēē dicē. si ea ds que p̄dici uolu
it ad hominū sens' penit' ñ posse
peuenire constituit. qntō maiore
admiratiōe plenū ē si ea q pphē hoib'
s locuti hec apli t scire s phibiti t
docerē. Quom' aū pphē ista de quib'
agit tempa docētes ñ intelligēt ab
aplis si intelligunt a nobis. Aut sic os
apli intellexerī ista m̄ suā tempis p
phantes. qm̄ ñ docēt qd intellexerī.
qñ p ecq; p̄ comū æ ipsi pphē innotes
cebant. qui cossius lubs ista docuerī.
Et ido p qs litās ea ipsi didicānt peas
dē potānt alii quoq; in his gentib' dis
cere. in quib' apli auctoritatē pphicā
ē mendabant. Cur g eis dictū ē. ñ ē
urīm scire. Ysel si ita ē intelligendū
ñ ē urīm docē tempa que pat posu
it in sua potestate. qñ qdē sic ea doce
bant eū hi in quæ litās discēnt p
illos innotescebant. uñ credibile est
ñ dm̄ uoluisse scire qd uoluit p̄dica
ri qd uidebat ñ utilit scirī. Cur g in
qs de tempib' agnoscendis ipse dns
monet ū dicē qs nā ē fidelis seruus
æ prudēs quē constituit dns sup̄ fa
miliā suā ut det illis cibū in tempe.
Et cetera. Immo ū monet ñ ut bon' ser
uus agnoscat tempora finē. s; ut oi
tempe in pace bono uigilet qa nescit
tempora finē. Non monet ut tempa
que pat posuit in sua potestate asse
quam̄ sup aplos; monet ut quō
nescim' qñ ueniat. ons. in cordis p̄ pa
tiōe imitem̄ aplos. uñ ita sup̄ satis
locut sū. Arguit aū iudeos qre
temp' ñ agnoscant dicēs. hypochri
te facie ē celi potestis pbare æ reliq.
qm̄ illō temp' ñ agnoscebant qd ea
uolebat agnosci. i. p̄mi aduent' sui
quo ineū credēnt qui alīm ei' aduñ
tum uellent expectare uigilantes
qñ cūq; futū sēt. Qui enī aduentū
dñi ñ agnouit p̄mū. p̄pare se ñ
potit ad sedm̄ credendo in eū fidelit
eq; uigilando ne illū tam quā fur
in tenebris oprehendat. siue tardi' ue
nerit siue citi' quā spat. Dicē æ sicē
admonens aplis paul. Immo uisi
mus tempib' instabī tempa periculo
sa æ reliqua. Si; num qd ido docet
tempa que pat posuit in sua potes
tate. Aut ido qs qm̄ nouit quā
longa t breuia sint eade ipsa que
fatendu ē ēē nouissima. Cogitare
quippe debem' qm̄ olim dictū sit.
fis nouissima hora ē. Rursū eun
dē aplm̄ dixisse commemorās. de
tempib' aū æ momentis ñ neceē
habem' uobis scribe. Vos enī ipsi
diligenter scitis. qa dies dñi sicē fur
in nocte ita uenet. Et eū dixerit

151
142